

ZMĚNY V EVIDENCI TRŽEB V ČESKÉ REPUBLICE

CHANGES IN RECORD KEEPING OF SALES IN THE CZECH REPUBLIC

Lucie Semerádová¹, Pavel Semerád²

¹ Ing. Lucie Semerádová, Ph.D., Vysoká škola Karla Engliša, a.s., Ústav ekonomie, lucie.semeradova@vske.cz

² Ing. Pavel Semerád, Ph.D., Mendelova univerzita v Brně, Provozně ekonomická fakulta, pavel.semerad@atlas.cz

Abstract: An electronic record of sales is a new legal measure that offers more careful supervision over sales made by businesses in the Czech Republic. The Croatian system that has been in use since 2013 was adopted by the Czech Ministry of Finance. Its basic parameters served as a basis for the draft law. In the study we conducted a survey among small business owners to assess their preparedness and to quantify their costs associated with the introduction of electronic records of sales. The assumption that the respondents vary in their preparedness was confirmed. The respondents were divided into three groups: (i) without any equipment, they will have to get at least the minimum equipment, i.e. a tablet or a smart phone including an Internet connection, (ii) with some equipment, but they do not have e.g. an Internet connection module or they will need an upgrade, (iii) fully equipped, they will not have to pay any additional costs. As it was impossible to calculate the exact additional costs of well-equipped business owners, we focused on businesses without any technical equipment. Even in the least cost scenario, if they do not want to invest money in renting software, the costs will be approximately 7,600 CZK. The question remains whether the trader will be able to make a one-time payment for the equipment. They may claim a tax deduction on this equipment and subsequently a tax credit of up to 5,000 CZK. However, despite this, the future of traders for whom business is a secondary source of income seems uncertain.

Keywords: Czech Republic, electronic records of sales

JEL Classification: H20, M2

ÚVOD

Od okamžiku, kdy se daně staly povinnými (opakujícími se) platbami, začali poplatníci hledat cesty, jak svůj majetek ochránit před zdaněním. V historii jsou známy až pozoruhodné způsoby tohoto racionálního chování. Bohatí Římané zakopávali své šperky do země, aby nemuseli platit daň z luxusu. Angličané zase zazdívali okna svých domů, aby se vyhnuli dani z oken. Státníci proto začali hledat šetrné způsoby jak vybrat daně efektivně, což se stalo předmětem i řady filozofických děl. Např. Adam Smith v roce 1776

uvedl čtyři zásady, podle kterých by mělo docházet ke zdanění. Smith (1958) využívá pojmů rovnost, určitost, pohodlnost platby a nízké náklady výběru daní, což i dnes jsou obecně přijatelné definice daňového systému.

Jak daleko se však daří dosahovat těchto ideálů v praxi je spíše politická a filozofická otázka. Přejmenším v každém volebním cyklu vystává otázka daní jako jednoho z důležitých témat a předvolebních slibů na spravedlivější zdanění. Jak ale upozorňuje Downs (1957) samotní voliči se rozhodují, co je pro ně dobré v krátkodobém a dlouhodobém horizontu. Mnozí

obtížně chápou problém, který v budoucnu může vyvolat deficit státního rozpočtu. Ve výsledku tak často upřednostní slib daňové úlevy před možností snížit deficit veřejných financí.

Daňové zákony tak postupně nabobtnávají. Právě kvůli výjimkám je pro běžného daňového poplatníka přinejmenším obtížné stanovit bezchybně vlastní daňovou povinnost. Christian (1994) dosáhl během svého výzkumu zajímavého zjištění. Pouze 26 % poplatníků uvádí správné podklady pro výpočet daňové povinnosti, avšak 97 % položek je vykazováno dle závazných pravidel. Pro objektivní hodnocení je velmi důležité stanovit správné vstupní data, protože se pak snadno může stát, že mohou výsledky ukázat daňové podvody i u více než 90 % subjektů (Dhami a Al-Nowaihi, 2006). Při tom se nemusí jednat pouze o vědomé porušování zákonů, jako je tomu u karuselových podvodů u daně z přidané hodnoty, nelegální přimíchávání olejů do pohonných hmot nebo krácení tržeb (Semerád, Bartůňková, Semerád, 2013). Protože ale při podvodech dochází k obrovským ztrátám na úkor státního rozpočtu, museli správci daní vyrazit do boje s tímto smutným fenoménem.

Kroky, ke kterým se přistupuje ve změnách zákonů, jsou často nepopulární a bohužel se nedotýkají jen podvodníků. Nastavená pravidla regulují všechny subjekty, které se ať už na trhu nebo v jiné formě poplatníků objevují. Jsou tak považováni za potenciální podvodníky (lépe řečeno neplatiče daní), i když se v minulosti žádného nekalého chování nedopustili. Neexistuje však zcela bezvadný způsob, jak by správce daně dokázal identifikovat neplatiče, a kterým by od nich dokázali vybrat daňovou povinnost před tím, než vlivem pochybných machinací přijdou o veškerý likvidní majetek. Jediným skutečným nástrojem je fyzická kontrola u poplatníků, což je poměrně náročná procedura a navíc je skutečně kontrolován jen zlomek všech poplatníků. I to je důvod, proč mnoho subjektů již změnilo své sídlo do krajů a měst, kde je pravděpodobnost kontrol nejnižší. Tento poměr je získán celkovým počtem subjektů na jednoho pracovníka správce daně.

Česká republika se v souvislosti s potenciálními podvody na dani z příjmů fyzických a právnických osob zařadila mezi státy, které zavádí u hotovostních prodejů elektronickou evidenci tržeb. Již v roce 2012 k podobnému kroku přistoupilo např. Chorvatsko (Hrvatsky Sabor, 2012), které se pro české ministerstvo financí stalo předlohou a vzorem při implementaci tohoto zákonného opatření.

1. ELEKTRONICKÁ EVIDENCE TRŽEB

1.1 Politický proces přijímání zákona

Elektronická evidence tržeb (dále též EET) je zákonným opatřením proti podvodům při krácení tržeb. Nevykázané příjmy dosahují dle odhadů přibližně 170 mld. Kč, což je v přepočtu asi dvojnásobek státního rozpočtu České republiky (Finanční správa, 2016a). Protože se jedná o významný zásah do práv a povinností podnikatelských subjektů, stal se zákon o evidenci tržeb předmětem politických debat a s ohledem na jeho dopad byl termín účinnosti několikrát posunut.

Přesto všechny otázky kolem EET nebyly pravděpodobně na půdě Parlamentu České republiky dostatečně vyřešeny. Opoziční politici jsou přesvědčeni, že jim nebylo umožněno dostatečně diskutovat problém před samotným hlasováním. Mělo to být zapříčiněno i tím, že vládní strany schválily zkrácení času, který měl přidělen každý poslanec u řečnického pultu. Nejen tato skutečnost vedla k podání ústavní stížnosti (Parlamentní listy, 2016a). Poslanci se totiž domnívají, že i samotný obsah zákona může být protiústavní a přinese další náklady každému podnikateli, který přijímá hotovostní nebo karetní platby vč. povinnosti je evidovat.

Lze diskutovat o tom, že se rok 2016 skutečně stal jakýmsi rokem evidence podnikatelů. V lednu 2016 totiž vstoupilo v účinnost další kontrolní opatření zaměřené na plátce daně z přidané hodnoty – kontrolní hlášení. Rovněž přijetí této zákonné úpravy přineslo řadu politických debat ve smyslu zrušení nebo alespoň odložení povinnosti. Mezi důvody patřila automatická sankce za pozdě podané kontrolní hlášení (např. Semerád, Radvan a Bartůňková, 2016), které musí plátce odeslat

správci daně v termínu pro podání daňového přiznání. Výjimku tvoří právnické osoby, které mají čtvrtletní zdaňovací období, které musí podávat kontrolní hlášení také v měsíčních intervalech. Tlak ze strany veřejnosti a opozice byl tak obrovský, že již 10. ledna 2016 (po pouhých 10 dnech účinnosti) ministr financí připustil nedokonalost sankcí a slíbil nápravu (Ministerstvo financí České republiky, 2016). K té došlo v červenci 2016 a to s retroaktivním prominutím sankcí. Aby nedocházelo k potížím s výkladem u individuálního prominutí pokut, byl připraven Generálním finančním ředitelstvím pokyn GFŘ-D-29. Samotná budoucnost kontrolního hlášení ani EET může být přesto kratší, než jakou by si ji přáli předkladatelé. Opozice se totiž několikrát ohradila proti oběma kontrolním prvkům podnikatelů a slíbila, že bude-li mít příležitost, zruší je (např. Parlamentní listy, 2016b).

1.2 EET v podmínkách České republiky

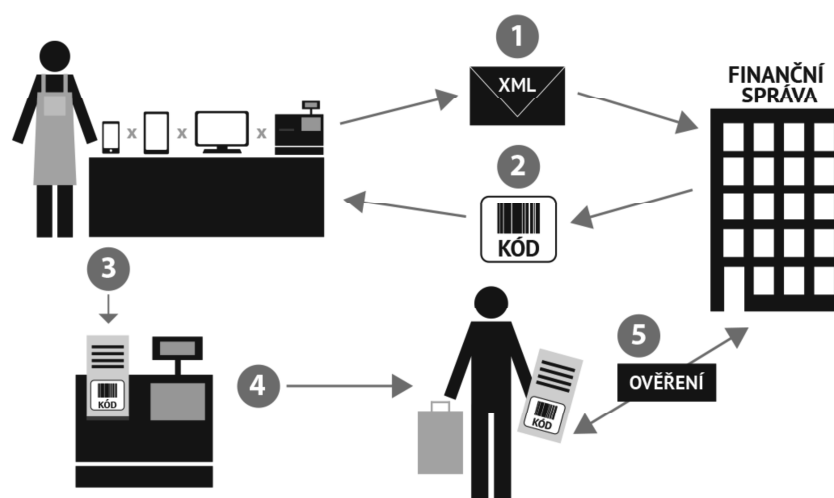
Aby docházelo k postupnému zavádění EET a bylo tak možné se na něj připravit (a současně bylo možné i ověřit funkčnost, pozn. autorů), byli podnikatelé rozdělení do skupin dle jejich činnosti. Těmto skupinám byl stanoven termín, od kdy mají povinnost evidovat své tržby:

- od 1. prosince 2016 – ubytovací a stravovací služby,

- od 1. března 2017 – maloobchod a velkoobchod,
- od 1. března 2018 – ostatní činnosti např. svobodná povolání, doprava, zemědělství,
- od 1. června 2018 – vybraná řemesla a výrobní činnosti.

Jak je vidět na obr. 1, mechanismus je následující. Ke zdárnému fungování je nutné, aby měl podnikatelský subjekt k dispozici potřebné technické vybavení. Stačí mít např. i současný pokladní systém, který umožňuje přístup na internet. Pokud podnikatel do současné doby vystavoval pouze pokladní bloky (paragony), potom bude muset investovat do pokladny, počítače, tabletu nebo chytrého telefonu (dále jen souhrnně „pokladna“). Právě tato povinnost je nejvíce zatěžující zejména pro menší podnikatele (Janovský, 2016), kteří vystaví jen několik dokladů měsíčně. Např. řemeslníci, kteří pracují na stavebním díle delší čas, mohou vystavit doklad i jednou za půl roku. Samozřejmě i s ohledem na potenciální riziko nezaplacených faktur a potřebu finančních prostředků pro vlastní činnost a úhrady životních nákladů lze takového podnikatele označit za velký extrém. Ale v případě podnikatelů, kteří nemají podnikání jako hlavní činnost svých příjmů, to nemusí být nikterak výjimečné.

Obr. 1: Mechanismus evidence tržeb v České republice

Zdroj: Hovorka, 2015

Při zadání dokladu do pokladny se vytvoří XML soubor, který je odeslán do centrálního střediska finanční správy. Následně je vygenerován unikátní kód transakce a ten je vrácen zpět do pokladny podnikatele. Z ní je pak vytištěn daňový doklad, který je předán zákazníkovi. Na webových stránkách finanční správy si pak mohou obě strany ověřit správnost zaevidování konkrétního dokladu (Finanční správa, 2016c).

2. CÍL A METODIKA

Elektronická evidence tržeb jako nástroj proti daňovým únikům má jasně stanovené nároky na podnikatele. V našem článku jsme se proto zaměřili na to, jakým způsobem jsou připraveni na změnu drobní podnikatelé. Při stanovování této skupiny jsme vycházeli z obecně platné klasifikace dle Doporučení 2003/361/ES, které za drobného podnikatele považuje takovou osobu, která zaměstnává méně než 10 zaměstnanců a její aktiva/majetek nebo obrát/příjmy nepřesahují korunový ekvivalent 2 mil. EUR. Cílem našeho článku je rovněž vytvořit kvalifikovaný odhad (dodatečných) nákladů pro tuto skupinu subjektů.

Podklady pro naplnění cílů byly získány na základě dotazníkového šetření, které proběhlo během měsíce července 2016. Byla vytvořena databáze 300 náhodně vybraných podnikatelských subjektů, které jsme oslovili emailem se žádostí o vyplnění dotazníku. Výzva byla odeslána dvakrát – nejprve na začátku července a potom o 15 kalendářních dní později. Celkem jsme získali 35 odpovědí, které po roztřídění subjektů dle jejich velikosti splňovalo podmínku drobného podnikatele. Filtry byly nastaveny na základě tří otázek dotazující se na (i) počet zaměstnanců, (ii) „velikost obrátu“ a (iii) zda subjekt přijímá tržby v hotovosti nebo platbou kartou.

Tab. 1: Připravenost subjektů na EET z pohledu jejich technického vybavení

Vybavení	Ruční vystavování	Pokladna	Počítač/mobil
Počet odpovědí	12	5	18

Zdroj: Vlastní zpracování

Návratnost tak činila téměř 12%. Dotazníky se dlouhodobě potýkají se snižující se procentuální úspěšností při jejich návratnosti. Obecně ale lze tvrdit, že neexistuje žádná akceptovatelná výše míry návratnosti (Visser et al, 1996) a i nižší míra návratnosti může mít přinejmenším stejně významnou vypovídací hodnotu jako dotazníky s vyšší návratností (Holbrook et al, 2007). Cook et al (2000) a Fiorio a D'Amuri (2006) považují za velmi důležitý faktor výběr vhodného (adekvátního) vzorku dotazovaných.

Dotazník obsahoval 10 otázek. Otázky byly zaměřené na předpokládané klíčové charakteristiky a současně byly konstruovány tak, aby eliminovaly možné chyby v jejich pochopení. Dle doporučení Kozla (2006) byl využit slovník přizpůsobený cílové skupině. Otázky byly uzavřené, polouzavřené i umožňující výběr více odpovědí. Respondenti měli prostor pro vyjádření vlastních názorů a uvedení případných komentářů k tématu. Při vyhodnocení odpovědí bylo využito Pearsonova koeficientu, tabulkového zpracování a dalších analytických nástrojů, které jsou podrobněji popsány dále v textu.

3. VÝSLEDKY A DISKUZE

3.1. Připravenost subjektů

Respondenti byli dotázáni na jejich aktuální technické vybavení, které by mělo být využito pro splnění EET. Pro zodpovězení předpokladů byly využity dvě níže uvedené otázky, jejichž výsledky byly souhrnně uvedeny v tab. 1 a tab. 2:

Otázka: „Využíváte pro vystavování daňových dokladů pokladnu/počítač nebo jinou formu např. elektronického odesílání dokladů?“

Otázka: „Využíváte pro své podnikání nějakou formu pevného nebo mobilního připojení k internetu?“

Tab. 2: Využití internetu pro podnikání

Využití	Žádné	Internet pokladna	Internet počítač/mobil
Počet odpovědí	8	2	25

Zdroj: Vlastní zpracování

Při využití Pearsonova koeficientu, který zohledňoval obě otázky, jsme získali hodnotu 0,7128. Na škále hodnocení dle Pett (1997) se jedná o silnou závislost. Z výsledků je patrné, že jsme získali tři různé skupiny respondentů (i) skupina bez jakéhokoliv vybavení, která bude nucena si pořídit vybavu na úrovni minima tj. např. tablet nebo chytrý telefon vč. internetového připojení, (ii) skupina s vybavením, kterému chybí např. modul pro internetové připojení nebo upgrade na vyšší úroveň, (iii) skupina plně vybavena, která nebude nucena k vynakládání dodatečných nákladů.

3.2 Náklady potřebné pro splnění podmínek EET

Tab. 3 ukazuje výsledky, jaké náklady mají podnikatelé za měsíční připojení k internetu. Otázce bylo podrobena 27 respondentů, kteří uvedli, že využívají připojení k internetu. Vzhledem k tomu, že nejen čeští uživatelé mobilních služeb využívají mobilní připojení v telefonu (a obliba stále roste), byla tato možnost zahrnuta do odpovědí. Máme však problém s vyčíslením poměru částky za internet k celkové útratě zejména pak u tzv. neomezených paušálů, které nabízí internet v mobilu v rámci balíčku.

Tab. 3: Měsíční náklady na připojení k internetu

Za měsíc	Do 150 Kč	Do 300 Kč	Do 450 Kč	Do 600 Kč	Nad 600 Kč	Mobilní tarif
Počet odpovědí	2	3	6	3	1	12

Zdroj: Vlastní zpracování

Naše kalkulace proto vychází z průměrné částky za internet na maximální výši v daném intervalu. Výsledná hodnota 420 Kč odpovídá standardní nabídce pevného nebo mobilního internetu, které lze získat i u tří největších operátorů Telefónica O2 (2016), T-Mobile (2016) a Vodafone (2016b) a to včetně internetu v mobilu v rámci paušálního tarifu. Vzhledem k tomu, že všichni operátoři dokáží pokrýt téměř celé území České republiky, nelze z tohoto pohledu hledat překážky. Samozřejmě s výjimkou pravidelných měsíčních plateb, protože v ročním souhrnu se jedná o 5040 Kč.

Dle Mikeskové (2016) je ochota nést náklady na zavedení EET nízká. Z autorčina provedeného dotazníkového šetření vyplývá, že 30 % dotázaných subjektů nemá zájem investovat do nových technologií ani 1 Kč. Náklady vyšší než 50000 Kč jsou ochotny nést

pouze 2 % dotazovaných. Autorka dále zjistila, že 54 % respondentů je ochotno uhradit náklady do maximální výše 10000 Kč. Částka je pravděpodobně vyšší než budou muset subjekty ve skutečnosti uhradit. Mezi dotazovanými subjekty byli zástupci jak z řad malých podnikatelů, tak středně velké podniky s většími nároky na úpravu stávajícího technického vybavení.

Poměrně zásadním předpokladem pro úspěšné zavedení EET je softwarové vybavení a samotný technický prostředek (mobil, tablet počítač), vč. tiskárny na tisk dokladů (nebo jejich elektronického odesílání emailovým klientem). Je zřejmé, že vše je velmi individuální, neboť některé subjekty jsou již dnes lépe vybaveny než jiné. Naší snahou je tedy kalkulovat náklady dle individuálních

potřeb výše definovaných tří skupin (viz kap. 3.1.).

Pokud jsme hledali na zbožíovém srovnávací heureka.cz registrační pokladnu, která je připravena na fungování pro elektronickou evidenci tržeb, dokázali jsme najít pokladnu značky QUORIONQMP 50, jejíž cena začínala na 7580 Kč (Pokladny-vahy.cz, 2016). Samozřejmě je možné nakoupit jako alternativu starší tiskárnu a k ní tzv. EET box, jehož pořizovací cena začíná na 2995 Kč (PWR, 2016). Chytré telefony a tablety, které by dokázaly splnit požadavky elektronické evidence tržeb lze získat od cca 2420 Kč (AMSP ČR, 2016). Dalším předpokladem je mít i software, u kterého se jedná pro android a win o investici cca 1088 Kč (SI Group, 2016). Nebude-li podnikatel posílat doklady zákazníkovi emailem, musí si pořídit také bezdrátovou tiskárnu, jejíž náklady se např. na heureka.cz pohybují od 4114 Kč (KS-pokladní systémy, 2016). Celkové minimální náklady na pořízení příslušného vybavení tak činí 7622 Kč. Výhodou oproti pokladně je větší variabilita textů. Svoji nabídku pro EET mají i např. mobilní operátoři, kteří jako další softwarové firmy vybírají měsíční cenu za použití softwaru. Např. Vodafone (2016a) nabízí ePokladnu Standard za 300 Kč. Roční provoz tak vyjde na 3.600 Kč.

Pokud podnikatel již disponuje nějakým vybavením ať už počítačem, tabletem nebo mobilním telefonem, musí ke stávajícímu řešení připočítat náklady na software. Buď se jedná o upgrade stávajícího systému, nebo dokoupení potřebného zásuvného modulu. Tyto částky nedokážeme přesně vykalkulovat, protože jsou značně individuální. Aby Ministerstvo financí České republiky kompenzovalo náklady podnikatelů, může si každý z nich odečíst slevu ve výši 5000 Kč (Finanční správa, 2016b) od své daňové povinnosti (a to nejvýše do částky kladného rozdílu mezi 15 % dílčího základu daně ze samostatné činnosti a základní slevy na poplatníka). Dle naší kalkulace odpovídá tato sleva nákladům, které budou muset vynaložit méně technicky vybavení podnikatelé. Je však důležité upozornit na fakt, že při

nízkém základu daně nebo při ztrátě nemusí být uplatněna sleva v celé výši.

ZÁVĚR

Elektronická evidence tržeb je novým zákonným opatřením, které v České republice přinese rozsáhlejší dohled nad evidencí tržeb podnikatelů. Za vzor byl českému Ministerstvu financí chorvatský model, který v tomto státě funguje od roku 2013. Jeho základní parametry byly předlohou návrhu zákona.

V předloženém článku jsme provedli dotazníkové šetření mezi drobnými živnostníky, abychom zjistili jejich připravenost a abychom dokázali vyčíslit náklady na splnění povinnosti EET. Potvrdil se předpoklad o různém vybavení respondentů, které jsme tak rozdělili do tří skupin. (i) skupina bez jakéhokoliv vybavení, která bude nucena si pořídit výbavu na úrovni minima, tj. např. tablet nebo chytrý telefon vč. internetového připojení, (ii) skupina s vybavením, kterému chybí např. modul pro internetové připojení nebo upgrade na vyšší úroveň, (iii) skupina plně vybavena, která nebude nucena k žádným dodatečným nákladům.

Protože není možné kalkulovat přesné dodatečné náklady pro již připravené živnostníky, je naše kalkulace vyčíslena zejména pro skupinu podniků bez jakéhokoliv technického vybavení. V té nejjednodušší verzi, pokud nechtějí investovat do pronájmu softwaru, budou muset investovat částku přibližně 7600 Kč. Je nejisté, zda budou drobní živnostníci schopni uhradit tento náklad jednorázově. Mají sice možnost náklady na vybavení uplatnit jako daňově uznatelný náklad a následně si uplatnit ještě slevu na dani až do výše 5000 Kč. Budoucnost živnostníků, kteří mají podnikání jako vedlejší zdroj příjmů, je tak nejistá.

LITERATURA

AMSP ČR (Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR). (2016). Technické řešení. Retrieved August 12, 2016, from <http://www.eltrzyby.cz/cz/technicke-reseni>

Cook, C., Heath, F. and Rusell L. T. (2000). A meta-analysis of response rates in web or internet-based surveys. *Educational and Psychological Measurement*. 60(6), 821–836.

Dhami, S., Al-Nowaihi, A. (2006). Why Do People Pay Taxes? Prospect Theory Versus Expected Utility Theory. (2006). In University of Leicester. Retrieved June 12, 2016, from <https://www.le.ac.uk/economics/sd106/JEBO1.pdf>

Doporučení 2003/361/ES ze dne 6. Května 2003 týkající se definice mikro, malých a středních podniků

Downs, A. (1957). An Economic Theory of Political Action in a Democracy. *Journal of Political Economy*. 65(2), 135-150.

Fiorio, C., D'Amuri, V. D. (2006) Tax evasion in Italy: an analysis using a tax-benefit microsimulation model. *Journal of Public Finance*. 4(2), 19–37.

Finanční správa. (2016a). Etržby (EET). Retrieved June 20, 2016, from <http://www.financnisprava.cz/cs/financni-sprava/eet>

Finanční správa. (2016b). FAQ. Retrieved August 20, 2016, from <http://www.financnisprava.cz/cs/financni-sprava/eet/casto-kladene-dotazy>

Finanční správa. (2016c). Jak to funguje? Retrieved June 20, 2016, from <http://www.etrzby.cz/cs/jak-to-funguje>

Generální finanční ředitelství. (2006). Pokyn GFŘ-D-29 k prominutí pokut za nepodání kontrolního hlášení.

Holbroock, A. L., Krosnick, J. A. and Pfent, A. (2007). The Causes and Consequences of Response Rates in Surveys by the News Media and Government Contractor Survey Research Firms. In J. M. Lepkowski, N. C. Tucker, J. M. Brick, E. D. De Leeuw, L. Japac, P. J. Lavrakas, M. W. Link and R. L. Sangster, eds. *Advances in telephone survey methodology*. New York: Wiley, 2007.

Hovorka, M. (2016). 3 modely komunikace s Finanční správou v rámci #EET. Jaké to jsou? In *Podnikatel.cz* (2015) Retrieved June 22, 2016, from <http://www.podnikatel.cz/clanky/3-modely-komunikace-s-financni-spravou-v-ramci-eet-jake-to-jsou/>

Hrvatsky Sabor. (2012). Zakon o fiskalizaciji u prometu gotovinom NN 133/12.

Christian, Ch. W. (1994). Voluntary compliance with the individual income tax: results from the 1988TCMP study. Washington, D.C.: Internal Revenue Service.

Janovský, A. (2016). Klaus: Evidence tržeb? Buzerace je ještě příliš jemné slovo. In *tyden.cz*. Retrieved June 25, 2016, from http://www.tyden.cz/rubriky/byznys/cesko/klaus-evidence-trzeb-buzerace-je-jeste-prilis-jemne-slovo_372013.html

Kozel, R. (2006). *Moderní marketingový výzkum: nové trendy, kvantitativní a kvalitativní metody a techniky, průběh a organizace, aplikace v praxi, přínosy a možnosti*. Praha: Grada.

KS-pokladní systémy. (2016). Birch BM-C02 Mobilní tiskárna účtenek, BT, USB, RS232 + POUZDRO. Retrieved August 20, 2016, from <http://www.pokladny-vahy.eu/pokladni-tiskarny/pokladni-tiskarny-mobilni/birch/birch-bm-c02/>

Mikesková, J. (2016). Možnosti zavedení chorvatského modelu elektronické evidence tržeb v České republice a jeho dopad na malé a střední podnikatele. Brno: Mendelova univerzita v Brně.

Ministerstvo financí České republiky. (2016). Andrej Babiš hostem Otázek Václava Moravce. Retrieved June 20, 2016, from <http://www.mfcr.cz/cs/aktualne/v-mediich/2016/andrej-babis-hostem-otazek-vaclava-morav-23633>

Parlamentní listy. (2016a). TOP 09 a ODS: Podáváme ústavní stížnost na EET. Retrieved June 20, 2016, from <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politico-volicum/TOP-09-a-ODS-Podavame-ustavni-stiznost-na-EET-437813>

Parlamentní listy. (2016b). Udženija (ODS): Jakmile budeme mít příležitost, kontrolní hlášení i EET zrušíme. (2016) Retrieved June 22, 2016, from <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politico-volicum/Udzenija-ODS-Jakmile-budeme-mit-prilezitost-kontrolni-hlaseni-i-EET-zrusime-437209>

Pokladny-vahy.cz (2016). Quorion QMP 50 2xRS/USB/OL, registrační pokladna bez

zásuvky černá. Retrieved August 25, 2016, from <http://www.pokladny-vahy.cz/pokladny-pro-e-trzby-c3/quorion-qmp-50-2xrs-usb-ol-registracni-pokladna-bez-zasuvky-cerna-i361/>

PWR computers. (2016). Quorion EET Box + licence pro CR2x, QMP5x, QMP2xxx, QMP5xxx, QTouch2. Retrieved August 25, 2016, from <http://it.p-comp.cz/cz/produkt/quorion-eet-box-licence-pro-cr2x-qmp5x-qmp2xxx-qmp5xxx-qtouch2>

Semerád, P., Bartůňková, L. and Semerád, M. (2013). Karuselové podvody u daně z přidané hodnoty se zaměřením na trh s pohonnými hmotami. In *Konference Trendy v podnikání 2013*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni.

Semerád, P., Radvan, M. and Bartůňková, L. (2016). VAT Control Statement - problematic aspects. In *Teoretické a praktické aspekty veřejných financí*. Praha: OECONOMICA, s. 60.

SI Group. (2016). Pokladna LILKA I7 pro EET doživotní licence software pro iOS, ANDROID a WIN. Retrieved August 28, 2016 from <https://shop.sigroup.cz/eet-pokladny-pro-elektronickou-evidenci-trzeb/pokladna-lilka-i7-pro-eet/>

Smith, A. (1958). *Pojednání o podstatě a původu bohatství národů*. Praha: Státní nakladatelství politické literatury.

Telefónica O2. (2016). Nejširší nabídka internetu v Česku. Retrieved June 28, 2016 from

http://www.o2.cz/osobni/internet/#_il=czos-menu

T-mobile. (2016). Internet. Retrieved June 28, 2016 from <https://www.t-mobile.cz/internet>

Visser, P. S., Krosnick, J. A., Marquette, J. and Curtin, M. 1996. Mail Surveys for Election Forecasting? An Evaluation of the Columbus Dispatch Poll. *Public opinion Quarterly*. 60(2), 181-227.

Vodafone. (2016a). Elektronická evidence tržeb pro podnikatele. Retrieved August 28, 2016 from

<https://www.vodafone.cz/podnikatele/specialni-sluzby/epokladna/>

Vodafone. (2016b). Internet. Retrieved June 28, 2016 from <https://www.vodafone.cz/internet/>

Zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů.